

Proposta de resolució 17

Per un estat laic i aconfessional

Pertoca a l'Estat regular la vida pública que pertany al conjunt de la ciutadania i precisament per garantir aquesta pluralitat, ha de mantenir una posició independent de tota iniciativa exercida en nom i defensa d'una religió o d'una ideologia. D'aquesta manera l'Estat preserva l'espai públic a fi que tothom s'hi pugui reconèixer i integrar.

La laïcitat hauria de ser el pacte que conduís al conjunt de la ciutadania a una convivència que seria la base d'una ètica civil, que en cap cas representaria una agressió a les conviccions religioses. Entendre la societat des del pluralisme de pensaments i la laïcitat ens hauria de permetre convida conjuntament en els espais públics. La laïcitat és la base de la igualtat, de la tolerància i del respecte entre les persones. El laïcisme defensa la llibertat de consciència i de religió i és la garantia contra qualsevol limitació o injustícia.

L'article 16 de la Constitució Espanyola expressa en l'apartat 3 que cap confessió tindrà caràcter estatal. Els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantindran les conseqüents relacions de cooperació amb l'Església Catòlica i les altres religions. Aquest acord, mostra sens

dubte que la Constitució no estableix un model laic en el que l'Estat es mostrés indiferent al fet religiós. La norma de l'Estat laic és que no hi ha norma, tothom pot acollir-se, respectant els drets i deures que ens mana la Constitució i les lleis que d'ella se'n dimanen.

L'Estat és aconfessional però no és laic en el sentit que no es propugna la completa separació entre l'Estat i les confessions religioses, principi entès com a neutralitat de l'Estat en matèria religiosa. Les relacions de cooperació amb les confessions religioses i molt expressament amb l'Església Catòlica –que és mencionada particularment– no considera la neutralitat com a condició necessària per garantir l'exercici de la llibertat de consciència i l'Estat espanyol no s'exclou de tot el que sigui religiós per tal de deixar llibertat a tot i a tots i totes.

Aquest no és el cas de l'Estat espanyol, que el mes de gener de 1979 –just sis dies després de l'aprovació de la Constitució– signa al Vaticà un conjunt d'acords entre l'Estat Espanyol i la Santa Seu, en el quals es contemplan les relacions amb aquesta confessió religiosa. Aquest acord substitueix el de l'any 1953 que confirmava la confessionalitat de l'Estat. Si bé l'acord de 1979 difereix del de 1953, contempla un tracte de favor respecte d'altres creences, fet que alguns estudiosos qualifiquen de “confessionalitat sociològica” de l'Estat Espanyol. Aquest acord, mostra sens dubte que la Constitució no estableix un model laic en el que l'Estat es mostrés indiferent al fet religiós.

Un estat laic és aquell que es constitueix i actua de forma totalment lliure i autònoma davant de qualsevol religió, respectant el culte de les diferents religions i creences i no assumint com a propi cap principi de cap d'elles.

Un estat aconfessional és, a més, aquell que advoca per una separació total entre estat i religió, marcant una clara separació entre l'exercici del poder polític i la vida pública i la fe religiosa, de manera que aquesta queda restringida a l'àmbit privat de les persones.

Catalunya en Comú defensem un estat laic, aconfessional, que garanteixi la igualtat de tracte a totes les religions i que no en potenciï ni en subvencioni cap. La laïcitat és la garantia d'un poder públic al servei de tota la ciutadania i d'un ordenament jurídic que salvaguarda els drets fonamentals i comuns de totes les persones, indistintament de la seva religió o qüestió de creença.

Per tot això, Catalunya en Comú defensa:

1. **Eliminar qualsevol tipus de simbologia religiosa en els actes oficials**, en llocs i edificis públics; així com eliminar també qualsevol homenatge públic a imatges, sants o símbols religiosos, entre ells les retransmissions de culte de caràcter religiós als mitjans de comunicació públics.
2. **Vetllar per la no discriminació de persones, entitats o associacions**, siguin o no de caràcter religiós, i eliminar qualsevol tipus de privilegi en el tracte econòmic i fiscal.

- 3. Assegurar que els ajuntaments disposin d'espai en els cementiris i que en els tanatoris es puguin celebrar tot tipus de cerimònies, sense cap exclusió per motius de religió o creença.**
- 4. Garantir el dret dels infants a accedir a l'educació sense segregacions, restriccions o prohibicions en funció de la religió.**
- 5. Oferir una educació pública basada en el pluralisme i el respecte** que promogui la formació a partir de la ciència, el pensament crític, les humanitats i les arts, tot plegat sense dogmes marcats per la religió.